

Remarque Geinterviewd

Algemeen Handelsblad voor Nederlandsch-Indie (Semarang, NDL)

16.12.1930

Original:

Signatur: R-A 2.1.012/006

Remarque geinterviewd

Ondanks het feit, dat Remarque slechts zeiden een interview toestaat, heft de United Press-vertegenwoordiger te Berlijn den schrijver van »Im Westen nichts Neues en »Der Weg Zurück kunnen overhalen hem iets over de toekomstplannen en over Remarque's liefhebberijen te vertellen.

(United Press).

Berlijn, December (*Eigen dienst*)

Aangelegenheden van persoonliken aard, liefhebberijen, en plannen voor de toekomst vormden de onderdeelen van het onderhoud, dat ann den vertegenwoordiger der *United Press*, tevens vertegenwoordiger van het *Algemeen Handelsblad voor Nederlandsch Indie*, door den heer *Erich Maria Remarque* werd toegestaan.

Het nieuwe werk van Remarque »Der Weg Zurück« verschijnt thans reeds in de wereldpers. In de provincie Midden-Java zal het exclusief gepubliceerd worden door het Algemeen Handelsblad.

»Men zegt wel eens, dat U iets tegen een onderhoud hebt, en dat U gekant is tegen het verschijnen daarvan in de dolommen van een nieuwsblad«, was de eerste vraag, welke wij Remarque stelden.

»Mijn gevoel tegen interviews is enkel en alleen maar gebaseerd op de overtuiging, dat ik een heel gewoon mensch ben, wiens particuliere ideeën niet grootere waarde hebben, dan die van honderd duizend andere menschen.«

»Maar U zult toch moeten toegeven, dat na het groote succès, dat Uw boek gehad heeft en nog heeft, vele menschen persoonlijk veel belangstelling voor U vormen en dat zij er veel prijs op zouden stellen om eens iets meer van U te hooren,« zetten wij het interview voort.

»Dat geef ik toe, maar ontegenzeggelijk krijgen die menschen meer dan de volle waarde voor hun geld. Ooder ons gezegd, er doen geschiedenissen de ronde, waaruit ik zelf nog wel eens iets omtrent mijn eigen persoontje zou kunnen leeren, want veel daarvan is voor mij al even nieuw als voor de lezers van mijn boeken. Afgaande op de geschiedenissen zou ik een overtuigd spiritist moeten zijn, want wanneer alles waar zou zijn geweest, moet ik reeds drie leven sop aarde geleefd hebben. Wat jammer dat dit niet zoo is! Het zou veel belangwekkender geweest zijn, dan het leven, dat ik tot op heden heb moeten leven en dat toch maar een leven was van hard werken en ontberingen.«

»Heeft U dan nimmer geprobeerd om al die geschiedenissen den kop in te drukken, om ze tegen te spreken?« was onze volgende vraag.

»Dat zou ik wel graag willen doen, maar dan zou ik mij uit de literatuur terug moeten trekken en een kantoor moeten openen, enkel en alleen om de geschiedenissen tegen te kunnen spreken,« antwoordde Remarque. U zult echter wel kunnen begrijpen, dat ik de aanvechting daartoe wel heb. Ik geef echter niets om hetgeen de menschen omtrent mij zeggen en of al datgene waar is

of niet. Overwegingen van dien aard worden doorgaans geïnspireerd door trots, ambitie, zelfverheerlijking en »de lust om te schitteren«. Ik heb echter de werkelijke overtuiging, dat een werkelijk goed boek zijn weg wel zal vinden ondanks al de moeilijkheden, terwijl daarentegen geen verontschuldigen kunnen helpen, wanneer het slecht is. In mijn boeken heb ik weergegeven, wat ik kon weergeven; ik heb er in gelegd, wat ik er kon inleggen. Vanaf het oogenblik, dat zij gepubliceerd werden, moesten zij maar voor zich zelf zorgen en moeten zij hun weg maar vinden op eigen kracht. Wanneer zij voldoende levensvatbaarheid hebben, dan zullen zij de overwinning behalen; wanneer zij dit niet hebben, nou dan moeten ze maar zinken«.

»Om dezelfde redenen weiger ik om in het openbaar te verschijnen. Ik zou absoluut niet weten, waarover ik redevoeringen zou moeten houden. En het is toch niet doende om over zijn eigen boeken te gaan praten. Ik heb de vaste overtuiging, dat de lezers ze beter zullen lezen, dan de schrijver. Waarover zou ik dan spreken? Ik zou dan afstand moeten doen van mijn liefhebberijen, welke automobielen zijn en honden, maar ik geloof niet, dat deze van zooveel belang voor de toehoorders zullen zijn.

»Wat zijn dan Uw plannen voor de toekomst?« was de laatste vraag, welke door onzen vertegenwoordiger werd gesteld.

»Voor de toekomst... ik heb daarvoor nog geen definitieve plannen gemaakt,« antwoordde Remarque. »Het is mogelijk, dat ik enkele jaren zal gaan reizen, maar dat is nog niet zeker. In elk geval zal ik enkele van mijn vroegere liefhebberijen weer opvatten. In de eerste plaats wil ik me weer gaan toeleggen op het fokken van honden. Zoo is gedurende de laatste maanden, toen ik zat te werken aan mijn nieuwe boek – Der Weg Zurück – Billy, mijn lersche terrier, mijn eenig gezelschap geweest.«